Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

In natiuitate enim ꝛ iuste placat ꝛ ds hoinu.
q talis inuenisse ho p hoine. q ñ solu ut dicitur
par. ß maior ꝛ hoine. Ido in natiuitate ꝛ an
gli mundo pace nuntiant dicentes. Gla in
excelsis do ⁊ in tra pax hoinib bone uoluntatis. Sed adhuc superat hoinis ut sic restaurando
dapnii placauit uã. tra q; p ꝛeptu satisfaciendo dignus fieret euadꝛ pena. Sed hc euenire fieri ñ potat ñ ut pena q; ñ debebat sponte
⁊ obedient suscipꝛet. Vt de pena q; p inobedientia meruerat eripi dignus fieret hanc aũ pena homo peccata soluꝛe ñ potat. q m eiusq;
pena susceperet. ñ ñ digne ⁊ iuste ppt ꝛeptu p
mi reatus sustineret. Vt q homo iuste debita
pena euadꝛe necꝛe fuit ut tal homo p hoine
pena susceperet. q nos pene debuisse. Sed talis iustitia non potat. ñ ꝛ. Ipe q nascendo debitu
hoinis pat solut. ⁊ moriendo reatu hoinis ꝛe
plauit. ut cũ ipse p hoine morte q; ñ debebat
sustinet. iuste ho ppt ipsu morte qua debe
bat euadꝛe. ⁊ ālo cũ calup mundi diabol nun
uenuit. q ⁊ ipse hoi dñari ñ debuit. ⁊ homo liberi dignus ñ fuit. Idē tra q; ⁊ iudiciũ nrm ⁊ cam
nam fecꝛ. sicꝛ ꝛeptu ē. Qm fecisti iudiciũ meũ ꝛe
causa mea. Causa nam fecꝛ. q debitu pat solu
p nos. ⁊ moriendo reatu ꝛeptauit. Iudiciũ q
q descendens a diferos ⁊ portas mortis frangens ꝛeptu uitate q ibi detenebat liberauit. Iudiciũ q diaboli a dusus dm facto ē stan ab
initio seli. Iudiciũ hoinis a dusus diabolu in
passione ꝛ. Iudiciũ hominis a dusus dm differe usq; i ostũ ationē seli. ⁊ ido ho si p p ꝛ p
do recaliari uoluit. p iudiciũ suũ sine timore dapnationis exspectabit.

V

Quatuor s iudicia. De discꝛione iudiciorũ.
sedm p sciam. f cam. f. operationē. s. retributionē. Sedm p sciam iudicat fum p quã
ꝛcimus. Sedm cam iudicam. ꝛcq ē incipim.
q bonu t mali sumus. Sedm operationē iudicam. q in opib forts ostndimus. q les in
apd nos sumus. Sedm retributionē iudicabim. q ñ in percipienda mercede opũ cognoscemus. q les ab eno apd dm p usi fuim. Ex
his quatuor iudicius duo s occulta. iudiciũ
f. p scientiã ⁊ iudiciũ f cam. ⁊ ido ī eis iudiciũ humanũ ñ recipꝛ. duo manifesta. ⁊ iudiciũ f operonē ⁊ iudiciũ f retributionē. in
quoq; alto. ⁊ iudiciũ. s. operonē hoinib ado
inp sem iudicandi potestas dat. alium ũ
h ē iudiciũ. s. retbut ñ ab hoinib. s. ado co
ñã hoinib iudicꝛ. Sed iudiciũ. s. p sciam
occultũ ē ⁊ immutabile. Iudiciũ. s. cam occultũ ⁊ immutabile. Iudiciũ. s. operonē manifestũ ⁊ mutabile. Iudiciũ. f retb. manifestũ ⁊ mutabile. Iudiciũ. s. operationē imago quod dam ē. ⁊ sacꝛmtũ iudiciũ f retributionē.
q illud manifestat cam. ⁊ p sciam immutabilis manifestab cam. ⁊ ē firmab p sciam.
Ire chidandũ ē q. iudiciũ alr fit ũ sententia dictat. alr ũ p ferꝛ. Indictanda q; sententia ois iudicii iudicat simul pat ⁊ filius
⁊ spc sc̃s. In proferenda aũ iudicat solus filius. q i diuinitate sua cũ patre ⁊ spũ sco
ois iudicii sentiã dictare hiuit. In humanitate sua ois iudicii sententiã p ferre
accepꝛt. Ppter a humanitas q; sententiã dictare ñ habet. q ñ ad dictandũ sententiã
dicit. Ego ñ iudico quem q; ⁊ tm q p ferre
hꝛt. f. q dictata ē sub dit. sicꝛ audio iudico.
Qd enim intus audit ũ sententia dictat. foris
iudicat ⁊ p ferꝛt. Hic tra q; breuꝛ de diffinitione iudiciorũ p posita ñ ad ipsa narrationis nrẽ serie reuitam.

VI.

Facta ē tra q; ds ho. Cur ds homo.
ut hoinē q; fecerat liberet. ut idē eet
ꝛator hoinis ⁊ redeptor. Oblatus ē filius ut in
adoptione patris assensũ suũ demonstraret. Venit sapia. ut uinceret maliciam